

4) Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til de i Anordningerne af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne, § 32, og for Landet, § 25, og af 20de Marts 1844 § 46 for Kjøbenhavn indeholdte Bestemmelser.

skulde gaae umiddelbart til 1ste Behandling i Thinget.

Man gik derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen: Valg af 5 Medlemmer til det Udvalg, der var besluttet at skulle nedlægges i Anledning af Forberedelse til at gennemføre Rigsdagens Afgjørelse af Statsrevisorernes Beretning om Statsregnskabet for 1850—51.

Den foretagne Stemmegivning gav det Resultat, at 83 Stemmesedler vare afgivne, hvoraf imidlertid 1 erklæredes for ugyldig, idet den kun indeholdt 4 Navne; 42 dannede saaledes den fornødne Fleerhed. Valgte bleve Tscherning med 65, Hall med 62, Thorbrøgger med 61, J. N. Hansen med 60 og Ottesen med 45 Stemmer (Fischer 37 St.).

Efter Dagsordenen gik man derefter over til Valg af 5 Medlemmer til det Udvalg, der var besluttet at skulle nedlægges i Anledning af Valget af Statsrevisorer for Finansregnskabet for 1852—53.

Valgte bleve Hall med 75, Tscherning med 70, Ottesen med 66, Thorbrøgger med 64 og J. N. Hansen 63 af 81 afgivne Stemmer (Fischer 19 Stemmer).

Formanden: Vi gaae derpaa over til 1ste Behandling af Udkast til Lov om Eftergivelse og Nedfattelse af Summer, der skyldes til Statskassen. (Lovudkastet findes i Anhanget Sp. 74.). Jeg skal bemærke, at i det sidst opløste Folkething, hvor dette Lovudkast var forelagt, var man ikke kommen videre end til at vedtage Be-

handlingsmaaden, nemlig til at henvise Sagen til 1ste Behandling. Rigsdagsmanden for Holbek Amts Vden Valgfreds har Ordet.

Tscherning: Jeg vil ikke paa det nærværende Standpunkt dømme om de enkelte Poster, som her ere anførte; men jeg vil kun i Almindelighed tage mig den Frihed at spørge den ærede Finansminister, om de Poster, som her ere fremsførte, ere valgte efter et almindeligt System, en Art Revision af samtlige Poster for dette Aar, eller om det er skeet efter Andragende af de vedkommende Personer. Det, der især bringer mig til at gjøre denne Bemærkning, er, at der findes, som den ærede Finansminister utvivlsomt veed, en ikke ringe Mængde tidligere uformuende, man kunde gjerne sige fattige, Statstjenere, som nyde meget Lidet af den dem af Staten givne Pension, fordi der skeer Afdrag og undertiden betydelige Afdrag paa deres Gjæld. Det forekommer mig nemlig, at, naar vi skulle eftergive Gjæld, saa maatte det især være Hensyn til de Baagjældendes Formuestilstand, og navnlig til, om de vare nødlidende eller ikke, der maatte lede os. Da det er vanskeligt at gjøre en Sag af denne Art ganske forstaaelig, uden at nævne Navne, saa, uagtet det Uhyggelige, der kan være heri, kan jeg dog nævne eet idetmindste, — jeg kunde forresten nævne flere, thi der findes i Rigsdagens Archiver en Mængde Ansøgninger fra saadanne uformuende Mænd, — som er en saa hæderlig Mand i hele sin Vandel, at han nok kan taale Omstale. Den ærede Finansminister kender ham upaatvileligt, det er en tidligere Toldbetjent Auner; jeg troer, at han er en Mand paa 51—52 Aar, og han har tilbagelagt en lang og hæderlig militair Tjeneste, men maa nu, for at afdrage en Gjæld, han tidligere har indgaaet paa, næsten betale sin hele Pension, saaledes at han er paa Grændsen af Glendighed. Jeg vilde nu spørge den ærede Finansminister, om han ikke skulde være tilbøielig til, naar han seer, at Rigsdagen gaaer ind paa Beslutninger som disse, der indrømme Eftergivelse af Gjæld, idetmindste at eftergive Mand i den nysnævnte Stilling de strenge fastsatte Betalingsvilkår, om end ikke hele Gjælden kunde blive eftergivet.